

Mfv.II.10.528/2014/4.szám

A Kúria ... jogtanácsos által képviselt felperesnek a Kishonti és Kricskovics Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kishonti Attila ügyvéd) által képviselt alperes ellen szerződés felbontásának megállapítása és eredeti állapot helyreállítása iránt a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 3.M.115/2013. szám alatt megindított és másodfokon a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.471/2014/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t :

A Kúria a Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.471/2014/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint az alperes 1983. április 1-jétől állt szolgálati viszonyban a felperessel, a K. Rendőrkapitányságon, majd 1992. február 1-jétől a ... Rendőrfőkapitányságon létesített szolgálatot. A K.i Városi Bíróság 2003. június 27-én kelt 4.B.41/2003/K/36. számú ítéletével bűnösnek találta az alperest egy rendbeli bűnpártolás vétségében, ezért őt hat hónapi fogházra ítélte, melynek végrehajtását két évi próbaidőre felfüggesztette. A Somogy Megyei Bíróság 1.Bf.693/2003/7. számú ítéletével az alperes életvitelére és kiemelkedően pozitív rendőri pályájára figyelemmel előzetes mentesítésben részesítette.

A felperes a 2003. november 6-án megküldött első- és másodfokú ítélete alapján 2003. november 12-én etikai eljárást rendelt el az alperessel szemben, és ez alapján az etikai bizottság 2003. december 2-án a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak

szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 56. § (6) bekezdés c) pontja alapján megállapította, hogy az alperes szolgálaton kívüli magatartásával a hivatásos szolgálatra méltatlanná vált. A határozat szerint a jogerős büntető bírósági ítélet alapján megállapítást nyert, hogy az alperes baráti kapcsolatot tartott fenn az ügy elsőrendű vádlottjával, akinek a birtokában lévő féldrágakövek illegális eredetéről tudomással bírt, segédkezett azok elidegenítésében, és egy alkalommal testőrként kísért el az elsőrendű vádlottat Pécsre, továbbá közreműködött a kövek elidegenítésében. E határozat alapján az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője 2003. december 15-én kelt parancsával az alperes szolgálati viszonyát a Hszt. 53. § c) pontjára, illetve 56. § (2) bekezdés b) pontjára és (6) bekezdés c) pontjára hivatkozással felmentéssel megszüntette. Az alperes szolgálati panaszát a belügyminiszter elutasította.

Az alperes keresete alapján a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 3.M.433/2007/9. számú közbenső ítéletével a szolgálati viszonyt felmentéssel megszüntető parancsot hatályon kívül helyezte és megállapította, hogy az alperes szolgálati viszonya jogellenesen került megszüntetésre. A Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.20.376/2008/2. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az alperes ezt követően a Kaposvári Munkaügyi Bíróságon 2008. július 1-jén tartott tárgyaláson az Országos Rendőr-főkapitánysággal szemben előterjesztett kereseti kérelmétől elállt, így a per megszüntetésre került. E végzés 2008. július 25-én jogerőre emelkedett.

2008. július 17-én a felperes és az alperes peren kívül megállapodást kötött egymással. Ebben arra hivatkoztak, hogy az alperesi követelés jogalapja a bíróság részéről jogerősen elbírálást nyert, a felek a peres eljárást az alperest megillető járandóságok tekintetében nem kívánták folytatni. Az alperest megillető járandóságok jogszabályi rendelkezésen alapultak, a felek az alperest megillető járandóságok összegében kívántak megegyezni. Rögzítették a megállapodásban azt is, hogy a felek tudtak arról, hogy a másodfokú bíróság közbenső ítélete ellen felülvizsgálati eljárás van folyamatban. Amennyiben a Legfelsőbb Bíróság az ítéleteket hatályon kívül helyezi, a peres felek egymás között az eredeti állapotot állítják vissza. Az alperes kötelezte magát, hogy ez esetben a megállapodás alapján részére kifizetett teljes összeget egy összegben harminc napon belül visszafizeti a ... Rendőr-főkapitányság számára.

A Legfelsőbb Bíróság 2010. január 13-án kelt Mfv.II.10.799/2008/2. számú végzésével a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.20.376/2008/2. számú közbenső ítéletét a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 3.M.433/2007/9. számú közbenső ítéletére is kiterjedően hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára

utasította. A Legfelsőbb Bíróság e végzését a Kaposvári Munkaügyi Bíróság 3.M.433/2007/18. számú végzésével küldte meg a feleknek azzal a tájékoztatással, hogy a per 2008-ban megszűnt. E küldeményt a felperes 2010. február 23-án, míg az alperes képviselője 2010. március 1-jén vette át.

Az Országos Rendőr-főkapitányság vezetője 2008. december 1-jén kelt parancsával a felperes szolgálati viszonyát megszüntető parancsot hatályon kívül helyezte és az alperest 2003. március 1-jei hatállyal rendőr-alezredessé léptette elő, és a felperes vezetője intézkedett az alperes illetményének kifizetése iránt. Az alperes szolgálati viszonya felmentéssel 2009. augusztus 9-i hatállyal szűnt meg, augusztus 10-étől szolgálati nyugdíjba került.

2010. április 7-én az alperes közölte a felperessel, hogy a 2008. július 17-én létrejött megállapodásban szereplő összegben kívül 2008. és 2009. évben kifizetett személyi juttatások jogalap nélkül kerültek megfizetésre a számára, így a Hszt. 106. §-a alapján a részére jogalap nélkül átutalásra került 5.052.098 forint illetmény és egyéb juttatás. Ennek megfelelően a megállapodás alapján kifizetett nettó 8.109.346 forinton túl további 5.052.098 forint, összesen 13.161.444 forint visszafizetési kötelezettség terheli az alperest. Mivel az alperes nem tett eleget fizetési kötelezettségének, a felperes keresetet terjesztett elő 13.161.444 forint jogalap nélkül kifizetett összeg és késedelmi kamata iránt.

Az alperes a kereset elutasítását kérte nem vitatva a kifizetések összecszerűségét. Kifogásolta, hogy jogviszonyát a felperes helyreállította, s bár ténylegesen munkát nem végzett, a felperessel jogviszonyban állt, így az 5.052.098 forintot erre tekintettel fizették meg számára. A felperessel szemben viszontkeresetet terjesztett elő, melyben kérte, hogy a Kúria Mfv.II.11.054/2011/5. számú ítélete alapján a méltatlansága megállapítása tárgyában a bíróság az új eljárást folytassa le, az ügyet érdemben tárgyalja és állapítsa meg, hogy az etikai bizottság határozata, továbbá az Országos Rendőr-főkapitányság vezetőjének szolgálati viszonyát megszüntető parancsa, valamint a belügyminiszter panaszát elutasító határozata jogszabálysértő, azokat helyezze hatályon kívül, az eredeti szolgálati beosztásába helyezze vissza, és kötelezze a felperest elmaradt illetménye és juttatásai megtérítésére 15.974.072 forint összegben.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte arra hivatkozva, hogy az alperes elmulasztotta az eljárás megindítására nyitva álló határidőt.

A Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.M.115/2013/12. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy harminc napon belül fizessen meg a felperesnek 13.152.563 forintot és 250.000 forint

perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét, továbbá az alperes viszontkeresetét elutasította.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a Hszt. 12. §-ában foglaltakra tekintettel az alperes viszontkeresete elévült, illetve az nem megalapozott. A jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésével a megállapodás alapján a alperes részére történt kifizetés jogalap nélkülivé vált, mivel a felperes kizárólag a jogerős közbenső ítéletre tekintettel vállalt kötelezettséget a megállapodásban meghatározott összeg megfizetésére. A méltatlansági eljárás alapján jogszerűen került megszüntetésre az alperes jogviszonya, részére a továbbiakban semmilyen juttatás nem járt jogviszony hiányában, így illetmény, felmentési díj, ruházati illetmény, cafeteria, jubileumi jutalom, szabadságmegváltás és egyéb jogcímenek jogalap nélkül került kifizetésre 5.043.217 forint, így azt a Hszt. 106. § (3) bekezdése alapján a felperes részére meg kell fizetnie.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Kaposvári Törvényszék 3.Mf.20.471/2014/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintette, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyta és kötelezte az alperest 100.000 forint fellebbezési eljárási költség megfizetésére.

Megállapította, hogy az alperes 2013. október 1-jén előterjesztett viszontkereseti igénye elévült arra figyelemmel, hogy az etikai eljárással összefüggésben meghozott közbenső ítéleteket hatályon kívül helyező legfelsőbb bírósági végzést az alperes képviselője 2010. március 1-jén vette át. E jogi álláspont ellenére vizsgálta a méltatlanság megállapításának törvényi feltételeit, és érdemben is helytállónak találta a döntést. Megállapítása szerint az elsőfokú bíróság arra is figyelemmel, hogy az alperes felmentése jogszerű volt, helyesen kötelezte az alperest a jogalap nélkül kifizetett illetmény és egyéb juttatások megfizetésére.

A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a Kaposvári Törvényszék ítéletét helyezze hatályon kívül, és hozzon a viszontkereseti kérelmének megfelelő ítéletet figyelemmel arra, hogy a jogerős ítélet a Hszt. 56. §-ának rendelkezésébe ütközik. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság érvelése téves az elévülés tekintetében. A Kaposvári Munkaügyi Bíróság 3.M.433/2007/18. számú végzésével küldte meg a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyező végzését, illetve az arról szóló tájékoztatóját, hogy a felek közötti per 2008. évben megszűnt, ezért sérelmezte, hogy a méltatlanságára alapított felmentése tárgyában új eljárás lefolytatására nem került sor.

Álláspontja szerint ezért nem volt lehetősége arra, hogy anyagi

jogi szempontból vitassa a felperes döntését. Kifogásolta, hogy a hatályon kívül helyező végzés kézbesítésére nem került sor szabályszerűen, mivel azt az őt első fokon képviselő, időközben azonban nyugdíjba vonult dr. K. Gy. számára küldték meg. Az eljárás megindítására álláspontja szerint 2011. december 22-én, e per felperes által történő megindításával nyílt meg a lehetősége, és ehhez képest a hároméves elévülési időn belül terjesztette elő viszontkeresetét, így az nem évült el. Fenntartotta azt az állítását, hogy a méltatlanságának megállapítására a Hszt. 56. § (6) bekezdés c) pontja alapján nem lett volna lehetőség figyelemmel arra, hogy a büntető bíróság előzetesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte, hogy a Kúria a jogerős ítéletet annak helyes indokaira figyelemmel hatályában tartsa fenn, és marasztalja az alperest a felülvizsgálati eljárási költségekben. Hivatkozása szerint az igényérvényesítés lehetősége az alperes számára 2010. március 1-jét követően megnyílt, viszontkeresetét azonban csak 2013. október 1-jén terjesztette elő, így az elévült.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdése értelmében kizárólag a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta. A felülvizsgálati eljárásnak nem képezte tárgyát a felperes keresetének helyt adó döntés, csupán az alperes viszontkeresetének elutasítása.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy nem volt szabályszerű a Legfelsőbb Bíróság határozatának kézbesítése, továbbá követelése a viszontkeresete előterjesztésekor még nem évült el, e körben azonban nem jelölte meg a megsértett jogszabályhelyet. Hivatkozott továbbá a Hszt. 56. § (6) bekezdés c) pontja megsértésére.

A felülvizsgálati kérelem önálló jogorvoslati kérelem, abban a törvény értelmében pontosan meg kell jelölni azt a határozatot, amely ellen a felülvizsgálati kérelem irányul, azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, továbbá elő kell adni a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja (Pp. 272. § (2) bekezdés). Ebből következően nem felel meg a törvénynek, ha a felülvizsgálati érvelés konkrét jogszabálysértést nem jelöl meg. A Kúria a felülvizsgálati kérelemnek csak azon részét bírálhatja el, amely a jogszabályi

rendelkezésnek nem felel meg(BH 1995.99/II), nem vizsgálhatja azonban a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértéssel alá nem támasztott előadását. Ezért a Kúria nem vizsgálta és a felülvizsgálati eljárásban irányadónak tekintette az eljárt bíróságok megállapítását, miszerint az alperes viszontkeresete elévült.

Mivel a jogerős ítélet azt állapította meg, hogy az alperes az elévülési időn belül nem érvényesítette a felperessel szemben az igényét, az alperes méltatlanságával indokolt felmentő intézkedés jogszerűsége érdemben nem vizsgálható, így a Kúria abban a kérdésben nem foglalhatott állást, hogy az alperes méltatlanságának megállapítására a Hszt. 56. § (6) bekezdés c) pontjában foglaltak megsértésével került-e sor.

Mindezek alapján a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A pervesztes alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes felülvizsgálati eljárási költségét.

A pervesztes alperes munkavállalói költségkedvezményre volt jogosult, így a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. január 28.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági tisztviselő